

В. В. Габор, М. М. Вегеш

Браццайко Михайло Михайлович

БРАЦЦАЙКО Михайло Михайлович (14. 10. 1883, с. Блажієве Березького комітату, нині с. Балажер Берегів. р-ну Закарп. обл. – 05. 01. 1969, Ужгород) – громадсько-політичний і культурний діяч, адвокат, журналіст. Брат [Ю. Браццайка](#). Доктор права (1910). Навч. в університетах у Клузі (Коложварі) та Відні. Під час студій у Віден. університеті 1908 брав участь у нарадах укр. громад. діячів, послів до австрій. парламенту К. Трильовського, Т. Окуневського, М. Василька та ін. щодо створення русин. політ. організації і видання русин. політ. часопису. 1913 склав адвокат. іспит у Марошвашаргелі (Румунія). 1913–18 проходив військ. службу. Один з організаторів та кер. Центр. руської нар. ради в Угорщині (1918) та Мармароської руської нар. ради в Румунії (1919). Б. – делегат від Хуст. з'їзду до уряду ЗУНР у Станіславі (нині Івано-Франківськ); голова Всекарп. конгресу в Хусті, на якому 21 січня 1919 прийнято рішення про возз'єднання краю з УНР. За час. окупації – засн. Руської хлібороб. партії (спільно з братом; згодом об'єдн. з Християн. нар. партією), видавець і відп. ред. її г. «Руська нива» (1920–24, Ужгород). 1923 відкрив в Ужгороді адвокат. контору, 1924 признач. чл. екзаменац. комісії для кандидатів у судді та адвокати з Підкарпат. Русі. Активно співпрацював із ред. г. «Русинь», де друкував дослідж. з час.-укр. взаємин та про Т. Шевченка. Заст. голови Християн. нар. партії (1923–38). Ред. незалежної суспільно-політ. г. «Українське слово» (1932–38). У 1938 обраний до Союму Карпат. України. Був автором Закону (ч. 1) про держ. устрій, назву, мову, прапор, герб і гімн Карпат. України, одноголосно прийнятого першим укр. парламентом у Закарпатті 15 березня 1939. Зазнав переслідувань окупац. влади Угорщини. 1940 відійшов від політики, займався адвокат. діяльністю. За рад. влади 1946 – керівник групи у відділі уповноваженого нар. ради у справах юстиції. Працював у міському суді Ужгорода. Написав доповідь про стан судочинства в Закарп. Україні. Від 1948 – на пенсії. Опублікував низку праць, серед яких «Чесько-руські взаємини» (1923), «Мадярьсько-руський словарь» (1928, співавт.), «Тарас Шевченко» («Пчілка», 1931, ч. 7; усі – Ужгород).

Рекомендована література

1. З нагоди 50-річчя д-ра Браццайка // УС. 1933. № 24;
2. Посисень Г. Високоповажний пане Меценасе... // Карпат. край. 1993. № 9–11;

3. Стерчо П. Карпато-Українська держава: До історії визв. боротьби карпат. українців у 1919–1939 рр. Л., 1994;
4. Сас Ф. Брати Юлій і Михайло Брацайки // Календар «Просвіти» на 1994 рік. Уж., 1994;
5. Магочій П. Р. Формування національної самосвідомості: Підкарпатська Русь (1848–1948). Уж., 1994;
6. Габор В. Брацайко Михайло Михайлович // Укр. журналістика в іменах. Л., 1995. Вип. 2;
7. Белень М. Карпатська Україна у портретах. Уж., 1998;
8. Вегеш М. М., Горват Л. В. Карпатська Україна 1938– 1939 років у портретах. Уж., 2000.

Бібліографічний опис:

Бращайко Михайло Михайлович / В. В. Габор, М. М. Вегеш// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-37671>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).